

Balázs Zoltán színész, rendező, látványtervező, színiigazgató és egyetemi docens 1977. július 3-án született Kolozsváron. 1989-ben települt át Magyarországra. 1991-1995 között elvégezte a szentesi Horváth Mihály Gimnázium drámatagozatát, ahol negyedéves korában francia nyelvű Baudelaire alakításával díjat nyert Franciaországban. A Nemzeti Színiakadémián töltött három év után (1995-1998) egyszerre vették fel a budapesti Színház- és Filmművészeti Egyetemre és a párizsi színművészetre. Tandíj hiányában franciaországi tanulmányait nem tudta megkezdeni, azonban nyaranta olyan mesterek műhelyeiben tanult, mint Anatolij Vasziljev, Josef Nadj, Min Tanaka és Robert Wilson. 2002-ben részt vett az Európai Színházi Unió rendező kurzusán Stuttgartban. Ugyanebben az évben a Színház- és Filmművészeti Egyetemen színészi diplomát szerzett, majd 2003-ban rendezői diplomát. Végzős színészként szakmai gyakorlatát a Radnóti Miklós Színházban és a Szolnoki Szigligeti Színházban töltötte. 1999-ben, még egyetemistaként rendezte meg első, *Ez az ősi szorongás* című előadását a Merlin Színházban.

2003-ban a Bárka Színházhoz szerződött, ahol 2008-ig színészként és rendezőként is meghatározó, új utakat kereső tagja lett a társulatnak. Megannyi főszerepe közül (*Rómeó*, *Tuzenbach*, *Bicska Maxi*, *Trepljov*) kiemelkedik a londoni Globe Színház akkori főrendezője, Tim Carroll által rendezett 2005-ös *Hamlet*, amely szerepalak megformálásáért számos szakmai elismerésben részesült. Ebben az időszakban állította színpadra, mára már ikonikussá vált előadásait: a *Jacques*, vagy a *behódolást*, a *Bolondok iskoláját*, a *Theomachiát*, a *Négereket*, az *Empedoklést* és a *Vihart*.

2001-ben megalapította a rövid idő alatt nemzetközi hírűvé lett és sokfelé keresett avantgárd színházi műhelyt, a *Maladype Színházat* (lovári nyelven a *maladype* találkozást jelent), amelynek azóta is igazgatója-művészeti vezetője. A több mint két és fél évtizedes múltra visszatekintő formabontó színházi nyelven fogalmazó alkotóközösség - amelynek állandó társulata komoly szakmai- és közönség sikereket tudhat maga mögött - ma egyike Budapest exkluzív színházi és kulturális műhelyeinek, ahol az elmúlt évek során olyan művészegyéniségek vettek részt az alkotómunkában, mint *Ambrus Mária*, *Benedek Mari*, *Béres Ilona*, *Blasek Gyöngyi*, *Claudio Collova*, *Gombár Judit*, *Góczán Judit*, *Ivica Buljan*, *Pino di Buduo*, *Kuna Károly*, *Kútvölgyi Erzsébet*, *Ladányi Andrea*, *Németh Anikó*, *Orosz István*, *Petrik Andrea*, *Sáry László*, *Szabó K. István*, *Szöllősi András*, *Tompos Kátya*, *Varga Mária*, *Vlad Troickij*, *Törőcsik Mari* és *Zsótér Sándor*. A megannyi díjjal kitüntetett együttes *Afrika*, *Amerika*, *Ázsia* és *Európa* számos országában rendszeres vendége a nemzetközi színházi fesztiváloknak, olyan megkérdőjelezhetetlen jelentőségű kulturális exportcikk, aminek értéke itthon és külföldön mindenki számára jól ismert. *Nomen est omen* alapon a *Maladype* közössége igazi találkozóhely, ahol a színházban előadott különleges témájú művek révén változatos tartalmakkal és innovatív színházi megoldásokkal ismerkedhet meg a néző.

Balázs Zoltán nemcsak saját társulatával, de rendezőként is keresett művésze a világ különböző fesztiváljainak, színházainak. Rendezett már az Amerikai Egyesült Államokban, Bosznia-Hercegovinában, Franciaországban, Koszovóban, Lengyelországban, Németországban, Szlovákiában, Szlovéniában, de a rendkívül erős román színházi életnek is visszatérő alkotója, több ízben dolgozott együtt a nagyhírű bukaresti *Odeon Színház* társulatával. Gyakran tart mesterkurzusokat és workshopokat világszerte, többek között Albániában, Ausztriában, Bosznia-Hercegovinában, Csehországban, Franciaországban, Görögországban, Hollandiában, Horvátországban, Kínában, Lengyelországban, Romániában, Szlovákiában, Szlovéniában, Svájcban, Vietnámban és az USA-ban.

Színészmesterséget tanított a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen (2005-2008), a Színház- és Filmművészeti Egyetemen (2005-2017) és a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetemen (2018-2021). Tagja volt a Magyar Színházi Társaság vezetőségének (2013-2015) és a POSZT Szakmai Tanácsadó Testületének (2017-2019). 2022-ben Operaházi főigazgatói pályázatában *Rost Andrea*, nemzetközi hírű operaénekes, Balázs Zoltánt nevezte meg főrendezőnek, művészeti vezetőnek. 2025 januárjától művészeti vezetője lett a *Bánki-tó* partján álló *METTRIN Művészeti Központnak*. 2025 szeptemberétől egyetemi docensként, szakfelelősként és osztályvezető tanárként koordinálja a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karán létrejött Színház-, Film és Táncművészeti Intézet színházrendező szakát. Színészi és rendezői munkásságát számtalan szakmai és állami díjjal ismerték el: *Üstökös-díj*, *Színikritikusok Díja*, *Magyar Köztársaság Érdemrend Lovagkeresztje*, *Gábor Miklós-díj*, *Őze Lajos-díj*, *Jászai Mari-díj*, *Nádasdy Kálmán-díj*, *Hevesi Sándor-díj*, *Honthy Hanna-díj*, *Arany Maszk-díj*.

Balázs Zoltán koncepciózus és módszer alapú színházi gondolkodását sokféle műfajban és stílusban érvényesítette már nagy sikerrel; rendezett klasszikus és kortárs művet, adaptált regényt és eposzt, színpadra álmodott drámát, vígjátékot, operát, operettet, musicalt, táncjátékot, bábjátékot, performanszt, non-verbális és mozgásszínházi előadást, valamint rockkoncertet is. Előadásait, amelyek különböző kultúrákból és színházi tradíciókból inspirálódnak, itthon és külföldön is kitüntetett figyelem övezi a szakma és a közönség körében. Sokoldalú alkotótevékenységét szellemi szabadság, kísérletezés és vállalkozó kedv jellemzi. Művészi credójának szerves részét képezi a jövő generációinak szakmai alapon történő fejlesztése, a tudásalapú tehetséggondozás, amely folyamat fedezeteként 2013-ban megalkotta saját *Aranybogár-módszer* elnevezésű színésztechnikai és kreatív-kommunikációs analitikai tréningjét. 2023-ban a Magyar Művészeti Akadémia művészeti ösztöndíjasaként sokrétű alkotói tapasztalatait összegző *ÖT KAPU* elnevezésű korszakos színházmetodikai elképzeléseit fogalmazta meg átfogó tanulmány formájában.

A rá jellemző sajátos színházi nyelv és gondolkodás legfőképpen a koncentrált műhelymunkára, az intenzív színészi jelenlétre és a közönséggel való aktív kapcsolatra épít. Fontosnak tartja az előadók elemző és szintetizáló képességének fejlesztését, kifejezőmódjuk változatosan megnyilvánuló jellegét és a színészi játék kreatív részének folytonos kondicionálását, amely azonnal és élénken reagál a színpadi történésekre. Látomásos rendező, akinek előadásai az irrealitás mezsgyéjén, álom és valóság között járnak. Összművészeti rendezései, amelyek a szöveget a zenével, a mozgással és a látvánnyal egy szintre emelik, komplex, az értelemre, az érzelmekre és az érzékekre egyaránt hatni tudó színházi élményt nyújtanak a közönség számára.